

mérhetetlen jóságára ismer benne, amellyel oly nagylelkűen eltűri azt, és ez is szeretetre sarkallja. És ha a teremtményeket látja, azok eszébe juttatják az eredeti okot, amely belőlük sugárzik. És ez is szeretetre ösztönzi őt. *(Ismeretlen domonkos St. Gallenből)*

A BŰNÖSHOZ

Aki semmi bűnbánatot nem képes érezni, az bánja azt, hogy nem képes bűnbánatot érezni. Aki vágyódik a bűnbánatra, az végül is méltónak ítéltetik és Isten nem hagyja el többé.

(Johann von Sternqassen)

AZ OLVASÓHOZ

„Ez az írás nehéz volt, sokan meg sem érthették. Ezért ne terjesszék mindenütti, az Isten szerelmére kérlek titeket. Mert nekem is megtiltották ezt. De ha akadna, aki szidalmazná, annak valójában az ő vaksága lenne oka. Mert ez itt színigazság. Ha azonban volna benne valami, amire kevés szót áldoztam, ne tegyék akkor se félre. Mert kevés a szavunk, valahányszor az isteni természetről kell szólnunk. De a szándékom a tiszta igazság a Krisztussal és a Krisztusban. Legyen neki ezért áldás és dicséret, mindörökké.”

(A kölni Franke testvér)

PALACKPÓSTA

A tenger, a tenger, leendő gyilkosom
vad bruhahával félnapja döngeti szívem
s hitvány lampionként lengedez felette
az őszi nap.

A tenger, a tenger azért oly diadalmos,
mert a mindenség urának vallja magát.
Az imént nyelt el egy hajót,
vacsorája egy pálmafás sziget,
e percben száz hullát vetett a partra
s százmillió halnak adott életet.

Mindent tud és mindent eligazít
s mert látható, ijesztőbb, mint az Isten
hullámain szövi hódító álmait
titkon, konokul s kifürkészhetetlen.

Jaj, már rólam is mindent megtudott
és én is meg mindent általa, tőle.
Ne kérdezzétek, mi történt velem:
ez az utolsó hírem s levelem
magamról, magunkról, felőle.

Jékely Zoltán